

Domician (T. Flavius Domitianus)

Flavijci (69-96.n.š.):

Po novi državljanski vojni se je utrdila na prestolu dinastija Flavijcev. Izhajala je iz srednje italske družbe. Zunanjepolitično je v glavnem skrbela za to, da obdrži dotedanja državna ozemlja. Osvojitve Palestine in njena priključitev k Siriji je bil skoraj edini zunanji uspeh Flavijcev. Predstavnik te dinastije je bil cesar Domician. Domician je bil rojen v Rimu na 24. oktober leta 51 bil je najmlajši sin Rimskega cesarja Vespasija (vladal od leta 69 do 79) in njegove žene Domitilije I.

Domicianov brat je bil Titus, v nasprotju od njegovega brata je bil zelo krut. Leta 81 ga je Tit proglasil za vladarja. V začetku vladanja se je zdel miroljuben: gradil je ceste, podpiral glasbenike in književnike, ustanavljal knjižnice in zapravljaval velike denarje za gradnjo objektov. Med vladavino Domiciana so bili Agricolovi bojni pohodi v Veliko Britanijo. V času svojega vladanja si je podjarmil Hatijce, začel graditi obrambni zid pred vdori Germanov-Limes, bojeval se je proti Dačanom, Markomanom, Kvadom in Jazigom v Panoniji. Leta 88/89 je zadušil upor Saturina v zgornji Germaniji in leta 91 si je prisvojil kneževino Heroda Agripe 2, utrl je pot Trajanu. Ob urejenem pravosodju in upravi provinc se je bojeval z verskim nasprotniki (stoikani in kristjani). Zaradi postopkov *de maiestate* (omejitev senatne moči-uveljavil tudi Sula) so ga senatorji zasovražili, to pojasnjuje tudi negativno zgodovinsko podobo nasilnega vladarja, ki je zapadel cesarski blaznosti (*dominus et deus-gospod in bog*), mnogi domnevajo da naj bi Janezovo razodetje opisovalo ravno njegove blazne pokole kristjanov. Umorili so ga zavezniki med katerimi je bila tudi njegova žena Domicija Longina. Po njegovi smrti 19 avgusta leta 96 senat razglasi *damnatio memoriae* (iz vseh nagrobnih spomenikov naj se izbriše njegovo ime in uničijo naj se vsi njegovi kipi.).